

LA POLLETA D'AIGUA

Tradicional catalana

Recollida a: Pobellà (Pallars Jussà), el 1990

Informant: Jaume Casal, de 94 anys

Font: BLASCO I GINER, Artur. *A peu pels camins del cançoner*, vol. IX. Arsèguel: Fundació privada Artur Blasco per a la recerca i divulgació de la cultura popular i tradicional del Pirineu, 2017, pàg. 53-54

Una galant cançoneta
Jo bé vos-la'n diré,
n'és treta d'una minyona
filla d'un moliner.

Adéu polleta d'aigua,
jo mai t'oblidaré!

N'és treta d'una minyona
filla d'un moliner,
que n'està acostumadeta
a tractar un traginer.

Adéu polleta d'aigua...

Que n'està acostumadeta
a tractar un traginer.
Son pare no ho volia,
no li'n deixa dir res.

Adéu polleta d'aigua...

Son pare no ho volia
no li'n deixa dir res
—Ai, pare, lo meu pare
d'això no en treureu res!

Adéu polleta d'aigua...

—Ai, pare, lo meu pare,
d'això no en treureu res!
Si de dia no hi parlo,
de nit hi parlaré.

Adéu polleta d'aigua...

—I si de dia no hi parlo,
de nit hi parlaré.
—Mira que n'ets pubilleta,
te'n desheredaré.

Adéu polleta d'aigua...

Mira que n'ets pubilleta
i te'n desheredaré.
—Els drets de la meua mare
bé prou me'ls enduré.

Adéu polleta d'aigua...

Els drets de la meua mare
bé prou me'ls enduré,
me n'aniré a Barcelona
a servir un cavaller.

Adéu polleta d'aigua...

Me n'aniré a Barcelona
a servir un cavaller,
i si el servei no m'hi agrada
cap a França aniré.

Adéu polleta d'aigua...

—I si el servei no m'hi agrada,
cap a França aniré,
i allà a l'entrar-n'hi de França
ja en troba el traginer

Adéu polleta d'aigua...

I allà a l'entrar-n'hi de França
ja en troba el traginer,
i ja n'escriu una carta
al seu pare moliner

Adéu polleta d'aigua...

I Ja n'escriu una carta
al seu pare moliner:
—Que jo ja en sóc casadeta
amb 'quell fadrí traginer.

Adéu polleta d'aigua...

Que jo ja en sóc casadeta
amb 'quell fadrí traginer,
i en els braços del meu maco
faré el què voldré.

Adéu polleta d'aigua...